

JĀNIS BUTKEVIČS

(1929–1982)

Jānis Butkevičs Franča dēls dzimis 1929. gada 22. janvārī Pušas draudzē. Mācījies Rīgas Garīgajā seminārā. Par priesteri ordinēts 1951. gada 4. martā arhibīskapa metropolīta Antonija Springoviča kapelā. Kopā ar J. Butkeviču metropolīts ordinēja arī Antonu Kivlenieku.

Kalpošanu uzsāka 1951. gada 22. martā par vikāru Krāslavā, apkalpojot Piedruju. Bet jau 7. aprīlī kļūst Brodaižas un Rundānu draudzes prāvests. 1952. gadā iecelts par Pasienes draudzes prāvestu. 1953. gada 4. jūnijā J. Butkevičs kļūst vikārs Ļeņingradas Lurdas Dievmātes baznīcā pie prāvesta Jāzepa Kazlasa, kurš tur kalpoja kopš 1946. gada 7. novembra.

1967. gadā J. Butkeviču apvainoja valūtas spekulācijā un pēc KPFSR Kriminālkodeksa 88. panta I daļas piesprieda brīvības atņemšanu uz septiņiem gadiem, 1973. gadā piesprieda vēl 2 gadus – it kā par huligānismu, ko izdarījis, vēl sodu neizcietis, ierodoties Ļeņingradā. Sods palielināts administratīvā kārtā, bez tiesas sprieduma.

Pēc atgriešanās no ieslodzījuma 1974. gada 29. maijā iecelts par vikāru Krāslavā, bet 1977. gada 21. aprīlī – par prāvestu Daugavpils Dievmātes baznīcā.

Ieslodzījuma gadi atstāja smagu iespaidu uz priesteru veselību, darbs tur bija ar dažāda veida lakām. 1982. gada 4. maijā prāvests Jānis Butkevičs 53 gadu vecumā nomira ar plaušu vēzi. Apbedīts Rēzeknes pilsētas kapos.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 77.- 78. lpp.